

رای دهندگان را از اولویت بندی های سنتی چپ و راست به سوی مباحث باقی ماندن یا ترک اتحادیه اروپا سوق داده است. یک نتیجه این کار این است که برخی به رای تاکتیکی برای حمایت از کاندیداهایی روی آورده اند که نگرش های برگزینی شان را به شکل بهتری تامین می کنند. احزاب هم به وسیله ائتلاف ها این رهیافت را تسهیل می کنند؛ به عنوان مثال حزب برگزیت بر این نکته توافق دارد که به جای هدف قرار دادن کرسی های حزب محافظه کار که باعث ریزش آرای طرفداران ترک اتحادیه می شود، روی کسب کرسی های حزب کارگر تمرکز داشته باشد. در نقطه مقابل لیبرال دموکرات ها، حزب سبز و حزب پلاید کامری ولز یک ائتلاف طرفدار باقی ماندن در اتحادیه را شکل می دهند. البته این ائتلاف چالش برانگیز نیز هست، چراکه لیبرال دموکرات ها از سوی حزب سبز انگلستان با مقاومت روبرو شده اند و با حزب ملی اسکاتلند در موضوع استقلال آن کشور مواضع مخالف دارند و در کنار همه اینها حزب کارگر از عقب نشینی بر سر کرسی های پارلمان امتناع می کند. این گونه تصمیمات تاکتیکی در حوزه های انتخاباتی قطبی شده ایرلند شمالی هم وجود دارد. ملی گرایان میانه رویی چون سوسیال دموکرات ها و حزب کارگر برای اولین بار در تاریخ شان حتی یک کرسی هم در بلغاست شمالی و در دونا حیه دیگر برای رقابت ندارند؛ اقدامی که در حمایت و تضمین کرسی کاندیدای حامی باقی ماندن در اتحادیه انجام می گیرد. حزب میانه روی اتحادگرای الستر کاندیدی را برای حوزه «نایجل داد»، رهبر حزب اتحادگرای دموکراتیک در وست مینستر معرفی نکرده است تا از تقسیم رای اتحادگرایان در برابر حزب ملی گرای افراطی شین فین جلوگیری کند. دادز تنها رهبری نیست که با رقبا جدی مواجه است، جانسون و سونسون نیز رقبا محکمی برای حفظ کرسی هایشان پیش رو دارند.

بر سر دوراهی

با شمارش آرا، کشور احتمالا با یکی از این دو پیامد مواجه خواهد شد، سناریوی محتمل تر این است که یک حکومت محافظه کار شکل گیرد، هرچند موانع پیش روی آن بلند هستند. جانسون به دنبال یک اکثریت قابل توجه است تا گذر از اولویت های قانون گذاری اش مخصوصا برگزیت را تسهیل کند. اگر او به سواستش نرسد، احتمالا برای تشکیل دولت شرکای زیادی در دسترس نخواهد داشت و سمت خود را از دست خواهد داد. دلیل آن هم روشن است، چراکه احزاب مخالف از باقی ماندن در اتحادیه اروپا حمایت می کنند و حزب اتحادگرای دموکراتیک ایرلند شمالی نیز- که پیش از این با ترمزهای ائتلاف کرده بود- با توافق برگزینی جانسون در رابطه با ایرلند شمالی مخالف خواهد بود. اما اگر جانسون انتخاب شود تلاش می کند به سرعت توافق برگزینی اش را به تصویب برساند و مذاکرات برای توافقات تجاری آزاد با اروپا و آمریکا را شروع کند و در کنار آن خط مشی و سیاستگذاری های داخلی پرهزینه اش را به اجرا در آورد.

در مسیر دوم و در شرایطی که به باور برخی کارشناسان احتمال کسب اکثریت توسط حزب کارگر نزدیک به صفر است، شکل گیری یک دولت ائتلافی رسمی با توجه به عدم محبوبیت کوربین (هر دو حزب لیبرال دموکرات و اتحادگرای دموکراتیک ایرلند شمالی از حمایت او امتناع کرده اند) و تقاضای حزب ملی اسکاتلند برای برگزاری فراندوم (موضوعی که کوربین با آن قبل از برگزاری انتخابات پارلمانی اسکاتلند در ماه می سال ۲۰۲۱ مخالفت کرده است)، مشکل به نظر می رسد. اما در این شرایط احزاب می توانند در موضوعات برجسته مثل یک فراندوم مجدد او را پشتیبانی کنند. این مساله مهلت زمان بیشتری از اتحادیه اروپا را طلب می کند و به ماهه زمان برای آماده سازی نیاز دارد. اگر هیچ حزب یا ترکیبی از احزاب نتوانند یک دولت اجرایی تشکیل دهند نیاز به یک انتخابات جدید خواهد بود. در نهایت بعد از چند سال بن بست، رای دهندگان بریتانیا امیدوارند در این تعطیلات تکلیف شان روشن شود. با چشم اندازی از رقابت داخلی و آینده اروپایی پرمخاطره، رای دهندگان با تصمیم دشواری روبرو هستند که چالش برانگیزترین و غیرقابل پیش بینی ترین انتخابات در دوران اخیر را رقم می زند. شخصیت های نه چندان محبوب، سیاست های منطقه ای، رای های تاکتیکی و آب و هوای رستمانی ممکن است نتیجه ای آزردهنده به دنبال داشته باشد.

انتخابات پارلمان انگلستان امروز برگزار می شود

روز سرنوشت ساز جزیره

اما اعضای آن در کنفرانس حزبی ماه سپتامبر تصمیم گرفتند به جای پشتیبانی از باقی ماندن در اتحادیه اروپایی، رهیافت مرحله ای کوربین را مورد حمایت قرار دهند. حزب لیبرال دموکرات که رای دهندگان در نواحی طرفدار اتحادیه اروپا را هدف گرفته، تلاش دارد در قالب یک آلترناتیو برای حزب کارگر عمل کند؛ آن هم با این وعده که درخواست خروج انگلیس از اتحادیه را بدون برگزاری فراندوم لغو خواهد کرد. تاکنون این رهیافت در جلب نظر رای دهندگان شکست خورده است. علی رغم ادعای رهبر آن «جو سونسون» مبنی بر اینکه او می تواند کرسی های لازم را برای تشکیل حکومت به دست آورد، نظرسنجی ها نشان می دهد که حزب در حال تقلا و دست و پا زدن است. در نهایت لیبرال دموکرات ها رویه خود را به سوی فراخوان رای دهندگان برای از بین بردن اکثریت جانسون و تضمین مراجعه مجدد به فراندوم در یک پارلمان چند حزبی، تغییر داده اند (هرچند رهبر حزب حمایت از نخست وزیری کوربین را رد کرده است). در حال حاضر این حزب در نظرسنجی ها از سوی حزب کارگر تحت فشار قرار دارد. حزب ملی اسکاتلند یک گزینه مناسب برای رای دهندگان طرفدار اتحادیه اروپا محسوب می شود، جایی که ۶۳ درصد از رای دهندگان باقی ماندن در اتحادیه را خواستار شده بودند. با این حال برخی از آنان درباره تمایل حزب به برگزاری یک فراندوم مجدد استقلال محتاط هستند. «نیکولا استورجن»، رهبر حزب می گوید بهای پشتیبانی از یک حکومت تحت رهبری کوربین، حمایت از یک فراندوم مجدد استقلال و همچنین کنار گذاشتن تسلیحات هسته ای بریتانیا از پایگاه شان در اسکاتلند است. این حزب با چالش های داخلی هم مواجه است، چنانکه رهبر سابق حزب در سال جدید با اتهاماتی در مورد تجاوز جنسی روبرو خواهد بود.

آرای تاکتیکی

یک هفته قبل از انتخابات نظرسنجی ها نشان می دهد که محافظه کاران از حزب کارگر جلودارند. با این همه نباید فراموش کرد نظرسنجی ها در انتخابات های اخیر بسیار گمراه کننده بوده اند. محافظه کاران در سال ۲۰۱۵ بهتر از پیش بینی ها عمل کردند و برعکس در سال ۲۰۱۷. بسیار بدتر از پیش بینی ها بودند. سیستم انتخاباتی «نخست نفری» سنجش حمایت ملی از یک حزب را سخت کرده و آن را به سنجش آرای آبرایی کاندیدها در حوزه انتخابیه تک نفری تبدیل می کند. نوسان آرا نتایج را حتی بیشتر از این غیرقابل پیش بینی می سازد. بر اساس مطالعات انتخاباتی بریتانیا ۴۹ درصد از مردم در سسه انتخابات اخیر به احزاب متفاوتی رای داده اند. قطب بندی طبیعی برگزیت

و هوا می تواند مشارکت در انتخابات را تحت تاثیر قرار دهد و در عین حال مشارکت از شیوه های راه دور همچون پست را در معرض پیشرفت قرار خواهد داد.

موج سواری روی برگزیت

از بسیاری جهات این انتخابات درباره برگزیت است. برای حزب محافظه کار این بهترین شانسن است که برگزیت را در سایه حمایت یک اکثریت پارلمانی به سرانجام برساند. جانسون با استفاده از قرار دادن مردم رودرویی پارلمان، سعی می کند شکست حزبی در اجرای برگزیت را تا این زمان توجیه کند. او وعده داده که در صورت پیروزی، رای گیری برای معاهده برگزیت خود را قبل از کریسمس به سرانجام برساند. با این حال جانسون از جناح راست خودش آسیب پذیر است، جایی که حزب برگزیت نایجل فراژ برای رای دهندگان نامیدی که خواهان اجرای فوری برگزیت هستند، جذاب به نظر می رسد. هرچند فراژ از جانسون می خواهد توافق برگزیت مورد نظر خود را پاره کند، اما او احتمالا وعده هایی را درباره واگرایی بیشتر از مقررات اتحادیه اروپایی می پذیرد. او در فشار آوردن به جانسون برای جلوگیری از طولانی شدن دوره انتقالی که ۳۱ اکتبر ۲۰۲۰ برنامہ بیزی شده است نیز موفق نشان می دهد. در عین حال تصمیم فراژ مبنی بر حضور نداشتن نامزدهای مخالف محافظه کاران فعلی در برخی حوزه ها، برای جانسون کمک بزرگی بوده است، اگرچه باعث کاهش حمایت حزب از خود وی شد. در چنین شرایطی به نظر می رسد برای حامیان باقی ماندن در اتحادیه اروپا این آخرین فرصت برای توقف برگزیت است. حزب اصلی مخالف یعنی حزب کارگر با احتیاط و البته اغلب توأم با سردرگمی قدم برمی دارد. جرمی کوربین، رهبر حزب که در تمام عمرش یک فرد منتقد و شکاک به اتحادیه اروپا بوده، از یک برگزیت نرم که شامل باقی ماندن در عضویت گمرکات اتحادیه اروپایی است، حمایت می کند. او وعده داده که اگر انتخاب شود درباره توافق برگزیت مجددا مذاکره خواهد کرد، بعد از آن فراندوم دومی برگزار می کند و در آن به رای دهندگان فرصت می دهد تا بین توافق او و باقی ماندن در اتحادیه یکی را انتخاب کنند. این موضوع ممکن است درکی سیاسی از امکان انشعابات در حزب ایجاد کند و برای اجرا در حکومت هم «سرمه بندی شده» به نظر نیاید. حزب کارگر اساسا حزب حامی باقی ماندن در اتحادیه به محسوب می شود،

متغیرهایی غیر از برگزیت

علی رغم مرکزیت برگزیت، مباحث دیگری هم در این انتخابات وجود دارد. رای دهندگان باید حکومتی را برای مدیریت سیاست های داخلی انگلستان در پنج سال آینده انتخاب کنند. دوحزب عمده کشور به وسیله رهبرانی هدایت می شود که چندان محبوب نیستند و دید متفاوتی در رابطه با آینده کشور دارند. حزب محافظه کار روی یک مجموعه محدود شده از مباحث معیشتی متمرکز شده است. بحث مرکزی حزب این

مردم انگلستان امروز برای سومین بار در پنج سال اخیر پای صندوق های رای می روند تا شاید بتوانند به بن بست و سردرگمی چندساله ای که بر سر خروج از اتحادیه اروپایی دست به گریبان آنها شده است، خاتمه دهند. در مورد اهمیت و ضرورت برگزاری این انتخابات شاید ذکر همین نکته کافی باشد که سابقه برگزاری آن در چنین فصل و زمانی به حدود ۱۰۰ سال قبل باز می گردد. اما آیا این انتخابات می تواند گره کور برگزیت را باز کند و به این بلا تکلیفی چندساله پایان دهد؟ «اماندا اسلوت»، عضو ارشد مطالعات آمریکا و اروپای موسسه بروکینگز می گوید برای این سوال ها و ابهامات پاسخی پیدا کند. وی به این منظور مسیری را که انگلستان تا به اینجا طی کرده بازبینی و سپس به عوامل و فاکتورهای تاثیر گذار بر این انتخابات اشاره می کند و سرانجام تحلیل و ارزیابی نهایی خود را از سناریوهای مختلفی که بر اساس نتایج این انتخابات احتمال وقوع آنها وجود دارد، ارائه می دهد.

انگلستان چگونه به اینجا رسید؟

به زودی شاهد برگزاری سومین انتخابات سراسری انگلستان در پنج سال اخیر خواهیم بود. حزب محافظه کار در سال ۲۰۱۰ توانست به ۱۳ سال سلطه و حکومت حزب کارگر خاتمه دهد و از آن زمان تاکنون قدرت را در اختیار داشته است. در ابتدا و در شرایطی که محافظه کاران اکثریت را در اختیار نداشتند، دیوید کامرون با حزب لیبرال دموکرات متحد شد تا نخستین دولت ائتلافی پس از جنگ در انگلستان شکل گیرد. در انتخابات سال ۲۰۱۵ حزب محافظه کار با به دست آوردن اکثریت کرسی ها توانست دولت مستقلی ایجاد کند. در سال ۲۰۱۶ و بعد از شکست در فراندوم برگزیت، دیوید کامرون استعفا داد و ترزا می جایگزین او شد. می در ژوئن ۲۰۱۷ به منظور تقویت اکثریت پارلمانی حزب برای راحت تر شدن مذاکرات جدایی از اتحادیه اروپا، یک انتخابات زودهنگام و ناگهانی ترتیب داد که در کمال ناباوری و برخلاف نظرسنجی ها به یک نتیجه فاجعه بار حزب منجر شد. حزب محافظه کار اکثریت پارلمانی اش را از دست داد و برای تشکیل دولت، می ناچار شد با حزب سرسخت اتحادگرای دموکراتیک ایرلند شمالی وارد ائتلاف شود. در فریاندی دوساله پارلمان به شکل نامید کننده ای درباره برگزیت دچار تضاد آرا شده بود. بعد از اینکه ترزا می سه مرتبه در کسب پشتیبانی برای توافقنامه جدایی از اتحادیه اروپایی ناکام ماند، سرانجام استعفا کرد و جانسون در جولای ۲۰۱۹ جایگزین وی شد. او در مذاکرات مجدد برای خروج از اتحادیه اروپایی موفق نشان داد و توانست «سیستم ترتیبات پشتیبان» منقر و نامحور در مورد مرزهای ایرلند شمالی را با اقدامات جایگزین تغییر دهد و در عین حال از شکل گیری زیرساخت های گمرکی در مرزهای او ایرلند جلوگیری کند. پارلمان حمایت مقدماتی لازم را از توافقش انجام داد اما از پذیرش برنامه زمانی سه روزه برای بررسی جزئیات و تصویب آن سر باز زد. برای تضمین این مساله که انگلستان اتحادیه اروپایی را بدون دستیابی به یک توافق ترک نخواهد کرد، پارلمان لایحه ای را مورد تصویب قرار داد که نخست وزیر جانسون را مجبور می ساخت یک مهلت سه ماهه برای تمدید ضرب الاجل ۳۱ اکتبر درخواست کند. از سوی دیگر دولت محافظه کار نیز به واسطه از دست دادن اکثریت پارلمانی، در نتیجه کمبود برخی اعضا و اخراج ۲۱ عضو حزب محافظه کار از سوی جانسون، عملا فلج شده بود. در چنین شرایطی که جانسون طرفدار برگزاری یک انتخابات ناگهانی بود، سه مرتبه در کسب حمایت دوسوم پارلمان برای برگزاری انتخابات مجدد شکست خورد. زمانی که اروپا ضرب الاجل برگزیت را تا ۳۱ ژانویه ۲۰۲۰ تمدید کرد، در آن زمان اعضای پارلمان از برگزاری انتخابات مجدد پشتیبانی کردند.

این نخستین انتخابات سراسری است که از سال ۱۹۲۳ تاکنون در ماه دسامبر برگزار می شود. برخی کاندیداها از انجام برنامه های تبلیغاتی در سرما و تاریکی ناراحتند، در حالی که عده ای دیگر نسبت به امنیت شان نگرانی دارند. آب

کاهش نرخ رشد اقتصادی چین و هند

بانک توسعه آسیا در برآوردی جدید نرخ رشد اقتصادی برای چین و هند به عنوان دو قدرت بزرگ اقتصادی در آسیا در سال آینده میلادی به زیر ۶ درصد کاهش داد. به گزارش روز چهارشنبه بلومبرگ و بر اساس تازه ترین پیش بینی بانک توسعه آسیا، اقتصاد کشور چین در سال جاری ۲/۱ درصد و در سال آینده میلادی ۵/۸ درصد رشد خواهد داشت، در حالی که این رقم در پیش بینی ماه سپتامبر به ترتیب ۶/۲ و ۶ درصد اعلام شده بود. بانک توسعه آسیا مستقر در مانیل، پیش بینی رشد اقتصادی هند - بزرگ ترین اقتصاد جنوب آسیا - را برای سال مالی منتهی به مارس ۲۰۲۰ از ۵/۵ درصد به ۵/۱ درصد و همچنین برآورد رشد اقتصادی این کشور برای سال مالی منتهی به مارس ۲۰۲۱ را از ۷/۲ درصد به ۶/۵ درصد کاهش داد.

فرانسه در اندیشه حضور در «ساحل» آفریقا

پس از کشته شدن ۱۳ سرباز فرانسوی در عملیات نظامی در مالی، اکنون پاریس بهانه بهتری برای ادامه حضور نظامی در منطقه ساحل آفریقا دارد و وزیر امور خارجه فرانسه گفته است عملیات نظامی کشورش در این منطقه طولانی مدت خواهد بود. فرانسه از زمان آغاز عملیات نظامی خود در مالی در سال ۲۰۱۳ تاکنون ۳۸ سرباز خود را از دست داده است. هرچند این عملیات پشتیبانی تدارکاتی دیگر کشورهای اروپایی برخوردار است، اما فرانسه تنها کشوری است که در منطقه ساحل حضور نظامی دارد؛ ساحل مناطقی (از غرب به شرق) از شمال سنگال، جنوب موریتانی، مرکز مالی، جنوب الجزیره و نیجر، مرکز چاد، جنوب سودان، شمال سودان جنوبی و اریتره را دربرمی گیرد. دولت فرانسه به دنبال مجاب کردن دیگر کشورهای اروپایی برای حمایت بیشتر از عملیات نظامی در منطقه ساحل است.

ترکیه: آمریکا تحریم کند، باید از اینجریلیک برود

مولود چاوش اوغلو دیروز هشدار داد اگر واشنگتن بخواهد ترکیه را تحریم کند، آنکارا همه گزینه ها از جمله درخواست خروج نظامیان آمریکایی از پایگاه هوایی اینجریلیک را بررسی خواهد کرد. به گزارش ایسنا، مولود چاوش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه اظهار کرد اگر آمریکا در واکنش به خرید سامانه دفاع موشکی اس-۴۰۰ از سوی آنکارا این کشور را تحریم کند، ترکیه همه گزینه ها را در نظر خواهد گرفت. به گزارش روزنامه دیلی صباح، چاوش اوغلو با اشاره به اینکه اس-۴۰۰ یک سیستم دفاعی است، نه تهاجمی گفت اگر آمریکا چنگنده های اف-۳۵ را به ترکیه نفروشد، ممکن است روسیه جایگزینی برای آن به ترکیه بدهد. چاوش اوغلو در ادامه تاکید کرد ترکیه به حفاظت از منافع خود ادامه خواهد داد. وی افزود: «هیچ کس نمی تواند بدون اجازه مادر فلات قاره ترکیه در شرق مدیترانه اقدامی صورت دهد.»

بحران ادامه دار میان قطر و ۴ کشور عربی

وزیر مشاور در امور خارجی امارات تاکید کرد بحران منطقه خلیج فارس میان قطر و چهار کشور عربی ادامه دارد. به گزارش مهر به نقل از انشهره، انور قرقاش، وزیر مشاور در امور خارجی امارات سخنانی را درخصوص بحران منطقه خلیج فارس با قطر مطرح کرد. وی گفت: «بحران قطر ادامه دارد و راهکارهای صادقانه در این خصوص به نفع منطقه و تمام کشورهای آن خواهد بود.» قرقاش در ادامه به غیبت تمیم بن حمد آل ثانی امیر قطر در اجلاس سران کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در ریاض اشاره کرد. وی گفت: «مساله اساسی در حل این بحران در واقع بررسی ریشه های اختلافات به وجود آمده میان قطر و چهار کشور عربی است.» این در حالی است که روز گذشته خالد الجارالله، معاون وزیر خارجه کویت نسبت به حل بحران قطر ابراز امیدواری کرده بود.